

Bak Anne Göğsümde Çiçek Açtı Yarınlar

– Emel Bayrak · 04 Ekim 2013

Kan kırmızıydı şafak .
Bebek teninde..
Kan kızılı umutlar açar.
Alaz/ı yakıyordu gün görmemiş hayallerini.
Ben diyebildi:
Büyüdüm anne ...!
Daha altısı dolmadan ..
Altmışına merdiven dayamıştı hayalleri.
Bir gece ansızın bozdu sessizliğini gece.
Camın aralığından gelen sıcak sınımsıcak bir demir..
Bitirdi çocukluğu...
Yaşamak isterken delice..
Zeytin karası gözleri fırladı yerinden.
İnce bir sızı ağıtsal bir oh çekti.
Birden sanki kocaman olmuştu bedeni.
Ve miniminnacık elleri dokundu ..
Göğsünden akan yarınlarına.
Tek sözü ..
Ağlama .
Seni gül kokulu cennetin kapısına karşılamaya gidiyorum..
Ben büyüdüm anne:
Zemheri çiçek açmaz .
Yarınlarım gibi..
Zifiri düşler sararda umutları .
Gün ortası .
Can kırıkları dolar beşiğime.
Sen ağlama anne dayanam.
Sancısı vururken yüzüne
Arsız/ gülüşlerin.
Masal bitti anne ..
Hani melekler ölmezdi...!?
Sanırım::::
Ben büyüdüm anne
Bak bebek tenim kan kızılı .
Bir sana bir bebeğime doyamadım.

Cennette meleklerle bebek verirler dimi anne .. :-(
Göğsümde arsız dünyanız çiçek açtı...!
Ben bebektim daha!
Üzülme anne ..
Sen derdin ya melekler ölmez.
Ben umutlarımla doğarım yarınlara.

Emel Bayrak 28 /08/2013 21:50